

jeg tror maa følge af sig selv, og jeg tror ogsaa, at det erede Medlem har været tilbøjeligt til at forstaa Forholdet saaledes.

Med Hensyn til Direktørens Lønning kom det erede Medlem igjen ind paa Spørgsmaalet om Lantidene og ansaa det lige over for Direktøren for at være heldigt, at Lantidemen opgaves. Jeg skal erkende, at jo mere jeg har set paa Spørgsmaalet om Lønning med Lantidene i disse Forhold, jo mindre er jeg tilbøjelig til at tillægge det nogen særdeles heldbringende Indflydelse paa Sagernes Gang. Jeg tror, at det, der antydes i nærværende Lovforslag, nemlig Anvendelse af Præmiesystemet under visse Forhold, har en ganske anden heldbringende Virkning. Det er overmaade vanskeligt blandt et Personale, der er saa vidtløftigt som dette, og som har saa mange forskellige Bestillinger, hvis Forretninger ere saa forskellige, at udpege dem, der have nogen egentlig Indflydelse paa Nettoudbyttet af Jernbanedriften, og det er endnu vanskeligere at udfinde, i hvilken Brøddel, i hvilket Forhold Sagens Virksomhed staar til Nettoudbyttet, saa at Udførelsen i og for sig vil være overmaade vanskelig. Jeg tror, at man gjør bedst i een Gang for alle at se bort fra dette System, som det ikke er mig bekendt har havt nogen saa overordenlig Tilslutning paa andre Steder. Jeg kan saaledes heller ikke for mit Vedkommende holde overmaade stærkt paa, at det opretholdes lige over for Direktøren for Jernbanedriften, og naar jeg endnu har opretholdt det her i det Mindste for en Del, er det, fordi jeg ikke har troet, at der var Anledning til for Dieblirket at gaa helt bort fra det, som allerede har været brugt. Jeg har troet at kunne opretholde Systemet for saa vidt, fordi jeg har den Overbevisning, at i hvert Fald den nuværende Direktør er aldeles fri for alle Hensyn til, hvilken Virkning det kunde have for ham, om Jernbanenettet bliver udvidet eller ikke i en nærmere eller fjernere Tid. Jeg tror, at han er fri for ethvert Hensyn til, hvad der kunde gaane ham mest i økonomisk Henseende paa disse Omraader. Med Hensyn til Fastsættelsen af hans Lønning i det Hele kan jeg ikke fravige den Mening, jeg udtalte ved Lovforslagets Forelæggelse, at det forekommer mig at være uheldigt, at en Mand's Indtægter formindskes samtidig med, at hans Arbejde og Ansvar i Virkeligheden i en betydelig Grad forøges; thi at en Forøgelse af det Jernbanenet, som drives ved Statsdrift, fra 47 til 113 Mil maa forøge Arbejdet og Ansvaret for Direktøren, derom tror jeg ikke, at der kan være nogen Tvivl. Det er heller ikke heldigt, at en Embedsmand er lønnet paa en saadan Maade, at Omstændigheder, over hvilke han ikke har den mindste Indflydelse, kunne bringe det Resultat, at hans Gage det ene Aar kan være endogsaa ikke saa Tusinde Kroner mindre end det andet Aar. Jeg tror, at det var heldigere om muligt at lønne ham paa en saadan

Maade, at han lønnes med en nogenlunde ligelig Indtægt for et Arbejde, der i Reglen vil være det samme hvert Aar. Den Gage, jeg har tilladt mig at bringe i Forslag, forekommer mig ikke at være nogen overordenlig stor Lønning i Forhold til det Arbejde og det Ansvar, som den Paagældende har. Jeg skal villig erkende, at det i Forhold til, hvad vi er vant til at se endogsaa betydelige Embeder lønede med her i Landet, er en stor Løn, men jeg tror, at det skal erkendes, at det Arbejde, her forlanges, er af den Betskaffenhed, at man ikke alene her, men i alle andre Lande, har været nødsaget til at lønne høiere, end man lønner andet Arbejde, endskjøndt det erkendes, at andet Arbejde kan have ligesaa megen Betydning og kræve ligesaa betydelige Forudsætninger. Men vi kunne ikke stille os fra, hvad der i den Henseende har været almindeligt i andre Lande og derfra har udbredt sig hertil. Den Dygtighed, som fordres dels theoretisk og dels praktisk i den Stilling, som en Direktør for Jernbanerne her har, er af den Art, som lønnes høit, og naar man ser hen til, hvad baade her i Landet og i andre Lande lignende Embedsmænd ere afslagne med, tror jeg ikke, at det skal kunne siges, at, hvad der her er bragt i Forslag, er overdrevent stort. Jeg vilde finde det besynderligt, om Direktøren for Statsbanedriften skulde lønnes med et mindre Vederlag end Direktøren for det sjællandske Jernbaneselskab, og denne har i det Mindste ligesaa Meget som det, jeg har bragt i Forslag. Jeg skal udtrykkelig udtale, at jeg ikke anser det for at være en overdreven Gage, der tildeles ogsaa denne dygtige og nidkjære Embedsmand, som desuden har fungeret i en meget lang Række af Aar, men jeg anfører blot, hvad denne Embedsmands Løn er, for at sætte det ved Siden af, hvad jeg har bragt i Forslag for Statsbanedirektøren. Direktøren for det sjællandske Jernbaneselskab oppebærer en Gage af 7,000 Rb. aarlig, og desuden har han, hvad der ikke er eller har været Tilfældet med Hensyn til Direktøren for Statsbanerne, hver Gang, der er blevet indtaget en ny Jernbane til det allerede bestaaende Jernbanenet i Sjælland, faaet et ikke ubetydeligt Honorar. Den nu bestaaende Lønning for Direktøren for Statsbanerne er dels en fast Gage og dels en Lantideme. Han har i fast Løn 6,000 Kr. og desuden Halvdelen af Gjennemsnitsudbyttet af en Banenil af Statsbanenettet i hvert enkelt Aar. Dette sidste Beløb har i de Aar, hvor der har været mest Indtægt, udgjort 8,049 Kr.; den højeste Løn, han altsaa noget Aar har opnaaet, har været 14,049 Kr. Det, jeg har tilladt mig at bringe i Forslag, og som væsentligt har sin Grund deri, at Driftsudbyttet i Aar stiller sig saa daarligt, at hans Lønning synter ned til noget meget Betydeligt under, hvad jeg tror, at endogsaa de, der ville være de mest paaholdende til at ansætte